

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: Z. V., narozený X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Jiřím Filípkem, advokátem,
sídlem Čsl. armády 2112/56, 434 01 Most,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. KUUK/041109/2023/ZB,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. KUUK/041109/2023/ZB, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov, odboru dopravních a správních činností (dále jen „magistrát“) ze dne 29. 11. 2022, č. j. MMCH/117736/2022/778. Tímto rozhodnutím magistrát uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“), za což byla žalobci podle § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 3. 8. 2022 v době mezi 15:51 hodin a 16:15 hodin v Otvicích, poblíž zahradního domku č. e. XA, vzal kovový rošt, který slouží jako přechod přes odvodňovací žlab, a tento hodil do výběhu se slepicemi, který se nachází na parcele č. XB podél plotu pozemku parcely č. XC, přičemž výběh je tvořen ze šesti plotových drátěných dílců spojených vzájemně dráty, které následně v jednom místě přestříhl a plotové dílce rozevřel tak, aby slepice, které se v tu dobu ve výběhu nacházely, mohly nekontrolovatelně opustit vytyčený výběh postavený M. Š., narozeným X, čímž úmyslně narušil občanské soužití tím, že se vůči jinému dopustil schválnosti a tím způsobil škodu na majetku M. Š. v přesně nezjištěné výši. Žalobce současně v žalobě navrhl, aby soud zrušil také rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že se nemohl dopustit přestupku vůči M. Š., protože kovový rošt ani plotové dílce nejsou majetkem M. Š. a byly umístěny na pozemku, ke kterému nemá žádný právní vztah ani není jeho nájemcem. Konstatoval, že vzhledem ke skutečnosti, že ani vlastník pozemku nevěděl, kdo na něj plotové dílce umístil, nemohl to vědět ani žalobce. Dále uvedl, že žádné slepice se za plotovými dílci nenacházely. Skutečnost, že se tam slepice nacházely, nevyplývá z žádného z dostupných důkazů, ale toliko z tvrzení pana Š., které má stejnou váhu jako tvrzení žalobce.
3. Žalobce dále uvedl, že za ním před třemi lety přišel pan Š. a žádal jej, zda by mu nedal nádobu na vodu, která se nacházela na zahradě přítelkyně žalobce, s tím, že jim za ni dá dva dílce oplocení. Jednalo se o oplocení, které se ztratilo z pozemku pana M. L., a to krátce po jeho smrti. Poté co žalobce panu Š. sdělil, že se jedná o oplocení, které se nacházelo kolem rybníčka na parcele č. XD, mu on odvětil, že jej po smrti pana L. u sebe uschoval. K dotazu žalobce, že se tam plotových dílců nacházelo více však pan Š. tvrdil, že již žádné další nemá. Tomuto vysvětlení byly přítomny sestra a přítelkyně žalobce. Následně v polovině roku 2022 žalobce další plotové dílce dříve umístěné kolem rybníčku zahlédl na pozemku parc. č. XB, který patří obci Otvice, tedy na veřejném prostranství, nikoli na pozemku pana Š. Na základě jeho žádosti mu obec sdělila, že neví, kdo tam předmětné plotové dílce umístil. Dne 3. 8. 2022 šel žalobce za panem R. ohledně vyúčtování vodného pro svoji přítelkyni. Cestou od pana R. na zahradu jeho přítelkyně paní D. F. šel žalobce kolem plotových dílců a roštu, které předtím zmizeli ze zahrady pana L. a rozhodl se, že je vrátí na původní místo, tedy k rybníčku na pozemku parc. č. XD. Zašel si tedy pro nůžky na plech a plotové dílce rozstříhal. V tom momentě jej však jeho přítelkyně ze své zahrady požádala, aby plotové dílce a rošt zatím nebral. Žalobce ji poslechl a z místa odešel. Dodal, že v tu chvíli se za oplocením žádné slepice nenacházely.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Konstatoval, že žalobní námitky se shodují s odvolacími námitkami, které žalobce uplatnil proti rozhodnutí magistrátu a odkázal na napadené rozhodnutí. Uvedl, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí žalovaného i magistrátu vycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce soudu nesdělil nesouhlas s tímto postupem, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 5. 9. 2022 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Policie Ústeckého kraje, územním odborem Chomutov, obvodním oddělením Jirkov, doručeno oznámení o přestupku žalobce, jehož součástí byl i úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 9. 8. 2022, úřední záznam o podání vysvětlení pana M. Š. ze dne 9. 8. 2022, úřední záznam o podání vysvětlení žalobce ze dne 19. 8. 2022, úřední záznamy ze dne 24. 8. 2022 a 30. 8. 2022, CD obsahující videozáznamy a fotodokumentaci a fotodokumentace vytvořená z videozáznamu na CD.
9. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 29. 11. 2022 byly do spisu doplněny evidenční karty vozidel jejichž vlastníkem je žalobce a opis z evidence přestupků žalobce. Téhož dne proběhlo ústní jednání, při kterém byli vyslechnuti svědci pan M. Š., paní S. Š. a paní V. T. Následně magistrát vydal rozhodnutí ze dne 29. 11. 2022, č. j. MMCH/117736/2022/778, jež bylo vypraveno dne 27. 12. 2022, a kterým uznal žalobce vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti.
11. Dle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
12. Dle § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu je v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.
13. Nejprve se soud zabýval námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, neboť dle žalobce skutečnost, že se ve výběhu nacházely slepice nevyplývá z žádného z dostupných důkazů, ale toliko z tvrzení pana Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

14. Hlavním kritériem při zjišťování skutkového stavu v rámci správního řízení je zásada materiální pravdy vyjádřená v § 3 správního řádu, dle níž musí správní orgán postupovat tak, aby byl stav věci zjištěn dostatečným způsobem nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Za zjištění skutkového stavu věci je tak primárně odpovědný správní orgán, který opatřuje podklady pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15). Pro řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je navíc zásada materiální pravdy konkretizována v tom smyslu, že správní orgán je i bez návrhu povinen zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Takovéto řízení je výlučně ovládáno zásadou vyšetřovací a dále zásadou objektivního, nestranného přístupu, a je to tedy správní orgán, který nese odpovědnost za případné nesplnění této povinnosti.
15. V rámci zjišťování skutkového stavu věci, tedy i ze skutečnosti, zda se slepice ve výběhu nacházely, provedl žalovaný důkaz nejen výsledkem poškozeného pana Š., ale rovněž vyslechl svědkyně paní S. Š. a paní V. T. Paní Š. uvedla, že dne 3. 8. 2022 mezi 15:30 a 15:45 hodin byla na zahradě svého syna, kde slepice ve výběhu kontrolovala a vše bylo v pořádku. Když se na zahradu mezi pátou a šestou hodinou téhož dne vrátila, soused pan Š. jí sdělil, že mají puštěné slepice. Šla tedy k výběhu a zjistila, že je rozevřený výběh, bylo přestípáno spojení mezi plotovými dílci a dva dílce byly úplně rozevřené. Paní T. vypověděla, že jí je známo že pan Š. má na zahradě slepice. Dále uvedla, že daného dne byla na své zahradě a odpoledne jí pan Š. sdělil, že venku pobíhají slepice pana Š. Na základě shora uvedeného soud konstatuje, že skutečnost, že se ve výběhu pana Š. nacházely slepice, vyplývá nejen z jeho tvrzení, ale rovněž z výpovědí paní Š. i paní T., které byly provedeny v rámci ústního jednání konaného dne 29. 11. 2022. Dle soudu žalovaný skutkový stav ohledně skutečnosti, zda se ve výběhu slepice nacházely či nikoliv zjistil dostatečně a tato námitka tudíž není důvodná.
16. K tvrzení žalobce, že v tom momentě, kdy plotové dílce rozstříhal jej jeho přítelkyně požádala, aby plotové dílce ani rošt zatím nebral, ji žalobce poslechl a z místa odešel, soud uvádí, že na videozáznamu ze dne 3. 8. 2022, pořízeného z kamery, která zabírá část plotu na hranici mezi pozemky parc. č. XB a XC, je vidět žalobce, jak ze země za křovím bere nějaký předmět, kterým by mohl být kovový rošt, se kterým odchází podle plotu pana Š. O chvíli později se vrací a tento předmět (kovový rošt) vhodí do výběhu a opět odchází. Následně je z videozáznamu patrné, že žalobce přichází k výběhu, kde manipuluje s plotovými dílci, přičemž poté jeden plotový dílec, který je z jedné strany rozpojen a z druhé strany nadále připojen k dalším plotovým dílcům, uchopí, odtáhne jej asi o dva metry a následně jej pustí, přičemž tento plotový dílec zůstane odtažen a díky svému spojení s vedlejším plotovým dílcem se následně k němu z opačné strany přiblíží. Poté žalobce urychleně odchází směrem k automobilu, kterým přijel a odjíždí. Toto chování žalobce zachycené na videozáznamu tedy neodpovídá jeho verzi skutkového děje, ale skutkovému stavu zjištěnému správním orgánem.
17. Soud dále poznamenává, že je z odvolání zřejmé, že mezi žalobcem a poškozeným panem Š., a i jinými uživateli zahrad v zahrádkářské kolonii, panují nepřátelské sousedské vztahy, které mohly být a nejspíše i byly motivem žalobce k vypuštění slepic, a tedy spáchání schválnosti vůči panu Š.
18. Soud rovněž neshledal důvodnou námitku, dle které se žalobce nemohl přestupku dopustit vůči panu Š., neboť rošt a plotové dílce nebyly jeho majetkem a nacházely se na veřejném prostranství. Soud předně konstatuje, že žalobce se dopustil přestupku proti občanskému soužití a nikoli přestupku proti majetku. Objektem přestupku proti občanskému soužití, jak Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

už název napovídá, je občanské soužití, které lze definovat jako souhrn pravidel chování, jejichž zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nutnou podmínkou klidného a pořádaného soužití občanů v daném místě, čase a situaci. Soud dále podotýká, že schválnost je neurčitý právní pojem, kterým lze rozumět skutky spočívající v hrubých, zřejmých a neoprávněných zásazích do pokojného života jiného v úmyslu tento stav narušit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2010, č. j. 7 As 12/2010-65). Z výše uvedeného je zřejmé, že schválnosti se pachatel přestupu proti občanskému soužití dopouští vůči osobě poškozeného, a nikoliv vůči jeho majetku. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku proto není rozhodné, zda rošt a plotové dílce byly ve vlastnictví pana Š. či byly umístěny na jeho pozemku.

19. Nad rámec odůvodnění soud směrem k žalobci a jeho tvrzením poznamenává, že v případě podezření, že si jiný dle jeho názoru přivlastnil věc, která mu nepatří, měl volit jiný postup například podání trestního oznámení, a nikoliv brát spravedlnost do vlastních rukou.
20. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobní námitky neshledal důvodnými, a proto soud žalobu shledal v mezích žalobou uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku ji zamítl.
21. Současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. května 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.